

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Contra fatuam Conclusionem Andreae Sall pro secta Protestantium
suscipienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

tullianus per huiusmodi Ecclesiæ spumas, ac vilia purgamenta, sincerum illius corpus magis purum, integrumque conservari. Avolent quantum volent paleæ levis fidei quocunque afflatu tentationum, eò purior massa frumenti in horreo Domini reponetur. Hæc omnia in levissimis Egani moribus quam apertè eluceant quisquis observare voluerit, facile concludet, nihil aliud ad huiusmodi Protheo, quàm malas artes, fraudes, ac calumnias, expectandum fuisse.

*Contra fatuam Conclusionem ANDREÆ SALL pro
Sectâ Protestantium suscipienda.*

Asferit ille, in sua Recantatione, post diuturnum studium, ac considerationem Ecclesiæ Romanæ, & Lutheranae, se tandem *Conclusisse*, Fidem Ecclesiæ Anglicanae Tutiores & securiorem esse pro sua salute, quàm viam Ecclesiæ Romanæ.

Itane tu concludis, infelix Dialectice? Expendisti igitur, te fatente, pro veritate Ecclesiæ Romanæ totius pænè orbis Christiani commune testimonium, per mille quingentos annos à Christo usque ad Lutherum, omnium populorum, omniumque gentium consensu receptum. Adeo ut toto illo sæculorum decursu, præter Romanam, nullam omnino possis designare Ecclesiam palam cognitam, de qua potuerit verificari perpetuus illi symboli articulus, Credo in Sanctam Ecclesiam Catholicam. Nulla ergo in orbe terrarum per mille quingentos annos publicè nota fuit Catholica, id est universalis Christi Ecclesia, vel sola debuit esse Romana. Et tu ex hac præmissa concludis, rejectâ Religione Catholicâ ac Romanâ, securiorem tuæ salutis fore

fore Confessionem Protestantium in Anglia, quam & tota Ecclesia Catholica, & aliae Sectae per orbem diffusae, & maxima pars ipsius Angliae tanquam falsam, erroneam, ac haereticam prorsus damnant, & execrantur. Adeo ut nullum toto orbe angulum, nullam Sectam, aut Sectarium mihi possis demonstrare, qui in constituendo Capite, primatu, & hierarchia Ecclesiae, cum Anglicana Protestantium Secta conveniat.

Tunc Sall, & Sal, ut ipse putas, magna sapientiae, tunc sanam mentem ponderasti pro Ecclesia Romana tantam tamque constantem omnino aevi Miraculorum gloriam, quam ipse Christus publicam verae Ecclesiae notam ac testimonium esse pronunciat. Non ignoras quanta Compostellae, ubi aliquando vixisti, edantur prodigia omnibus conspicua, quanta in Monte acuto, quanta Laureti in ipso sinu Ecclesiae Romanae, ut alia fileam tote orbe notissima. Sat tibi nota constantia tot Martyrum signis innumeris a Deo comprobata, qui omni aevi veritatem Religionis Romanae suo sanguine ita consignarunt, ut nullis Tyrannorum tormentis (multo minus unius Pseudo-episcopi blanditiis) a primae fidei confessione dimoveri potuerint.

Hanc tu Religionem pro animae tuae salute tibi deferendam concludis, & amplectendam Sectam paucorum Protestantium, cujus originem, aut progressum omnino aevi a Christo usque ad Lutherum, & tu, & orbis universus ignorat. Pro cuius veritate, praeter alias Sectas, quas ipse condemnas, nullum particulare Dei testimonium, nullum generale Concilium, nullum divinum Miraculum, nullum saeculorum aut gentium Consensum poteris in medium proferre. Quid-
quid

quid enim tu pro Cætu Protestantium sive ex
 arcano, tibi que ignoto Spiritus testimonio, sive
 ex Scripturarum intelligentia illis solis à Deo
 donata, prætendes; idem sibi Puritani, idem A-
 nabaptistæ, idem Independentes, idem reliqua-
 rum Sectarum colluvies eodem jure vindicabit.
 Non tantum ergo totius orbis Catholici suffra-
 gio, sed tuo etiam judicio constrictus & con-
 demnatus teneris.

Heu Sall miserande, Sal infatuatè; ad eòne
 tuus ille in Christo Pater, aut potius parricida, te
 potuit dementare, & omnem bonæ mentis aciem
 eripere, ut in Conclusionem tam stolidam, tam
 cacam, tam infamem te adactum fateare? Quâ
 tandem factum est, infausta metamorphosi, ut
 qui poteras tibi & aliis Sal esse Christianæ Sa-
 pientiæ, nunc ut infulsum cadaver ad nihilum
 valeas ultra, nisi ut mittaris foras, & ab homi-
 nibus ubique gentium tuo merito conculceris.

At agnosce infelix, agnosce tandem, quanta
 te involuerit mentis caligo, quæ cæco impetu
 Te in hanc erroris abyssum præcipitem adegit.
 Revoca, dum licet, infaustum gradum, quo ad
 interitum festinas. Aderit brevi dies illa extre-
 ma, aut potius nox caliginosa, in qua dabitur
 profligatæ vitæ errata serò agnoscere, nunquam
 reparare. Respice vel nunc statum animæ tuæ
 miserandum, in quem te ultro demersisti. Extra
 sinum matris Ecclesiæ tanquam abortivum te
 projecisti; sacrum Sacerdotij ministerium tot
 modis temerasti; vota Deo nuncupata ausu Sa-
 crilego proculcasti: omnia salutis remedia tan-
 quam inane ludibrium longè abiicisti. Et adhuc
 tot scelerum reus haud seriò advertis, quàm
 horrendum te judicium, quàm dira sententia,
 quàm immane barathrum expectet. Quid dico
 expectat?

N

expectat? Jam coram orbis tribunali tua perfidia patefacta est, omnium iudicio condemnatus, & vinculis tuæ conscientiæ constrictus teneris, in profundum gehennæ, nisi resipiscas, quâ nescis horâ abripiendus. Ridet interea & exultat in interitu tuo infausta Hæresis, ejusque Ministri, quibus te nefandis errorum catenis mancipandum tradidisti. At læget ex adverso funus tuum Patria charissima quæ te olim genuit: læget Ecclesia quæ te à teneris in sinu fovit: læget Cætus ille Sanctissimus, qui te optimis legibus & exemplis instituit. Si enim censemus communi luctu descendendum corpus quod deseruit anima, quomodo non descendenda est anima quam deseruit Deus?

Atque utinam tandem tu teipsum deslere incipias: neque verò poteris, nisi ferreus es, à salubri luctu ac lachrymis temperare, si oculis tuis seriò proponas statum animæ tuæ tot modis horridum ac luctuosum: deformata omnia pristinæ Religionis vestigia, oblitteratam pietatis speciem, extinctam probitatis imaginem, aut potius in imaginem Satanae sacrilego furore transformatam.

Pandit adhuc Clementiæ sinum prodigo Filio benignus Deus. Humanum esse novit labi & errare, sed dæmoni proprium in errore perdurare. Unica ad salutem restat via, à lapsu gradum revocare, errores agnoscere, ac palam abdicare. Non desunt tibi etiam in Anglia non indecora magnorum heroum exempla, qui non dubitarunt abdicato quovis officio, dignitate, & Aulæ gratiâ, errores potius corrigere & ad Romanæ Ecclesiæ gremium convolare, quàm certissimum æternæ salutis naufragium incurere. Et tu tandem Sall, qui hos secutus es errantes,

rantes, sequere dum licet pœnitentes : utque in oppugnanda Christi Ecclesia te subito in Saulum transformasti , ita in propalanda ipsius fide ac veritate, te deinceps Paulum exhibe. Hoc à te suo jure deposcit toties indignè proculcata Religio , violata conscientia & æquitas , & quod caput est , nunquam nisi sic evitanda mors illa immortalis , & gehennæ nunquam extinguendæ supplicia.

Quod si in ista qua detineris mentis caligine , incipiat tandem tibi radius aliquis divinæ lucis oboriri, reflecte oculos ad Petram unde excisus es, neque pudeat post tot errorum labyrinthos ad agnitam olim Ecclesiæ Catholicæ semitam respectare.

Utque tibi ad hoc non desint Considerationes idoneæ, quas in Dei conspectu sincero animo revoluas, non recusavi (utinam in tuam quoque salutem) laborem formandi in hoc Opere pauca quædam ac dilucida Argumenta, quibus necesse est à Novatorum erroribus ad veram Ecclesiam quemlibet adduci, qui apertam salutis viam animo non penitus obcæcato investigare voluerit.

ARTICULUS QUINTUS.

Novarum Sectarum dogmata Particularia proponuntur,

Hæreses Calvinii cum Luthero communes.

Calvinus, qui fuit tempore posterior Luthe-
ro qui emerfit anno 1517. omnes ferè Lu-
theri errores complexus est , & insuper novos
N 2 addidit,